

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande vrucht des quellings diemen lijdt om eenen onrechtveedighen ban,
ende vande Geestelijcke Communie. Dat XVI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

ende dat dede / hy soude my daer wel gratie toe verleent / dooz dien dat het recht is dat een mensche in dit leuen in alles sijnen moet byeke om Godts wille / noch dat hy in eenigh eygen gemat sijn eygen wille toegene / ende dat sal hem int toecomende seer danckbaerlijck vergolden worden. Alse dan de noten wilde langen / soo is den ionckman by haer gecloinnen / ende by haer sitende heeft hyse vermaent datse die noten kraakende ende de keernen pellende hem die gheuen soude om te eten. Daer mede willende te kennen geuen dat het niet genoeg en is dat een mensche synen moet breecht om synen byant goet te doen / ten zy dat hy oock soecke gelegentheyt om sulcks te doen : want dat wert daer dooz al te kennen geueu / om datse dese byuchten der noten moeste plucken ende bereyden / op datse te weten soude welsdoen die haer verbolghden. En daerom wast dat de Heere heeft vertoont de noten die bitter en hert zijn van schellen r' samen op eenen boom by de appels / om dat de liefde tot sijn byanden vermengelt moet zijn met de soeticheyt Godts / dooz welke men oock bereyt soude zijn de doot vooz Christo te steruen.

Vande vrucht des quellings diemen lijdt om eenen onrechtveerdighen ban, ende vande Geestelijcke Communie.

DAT XVI. CAPITTEL.

Interdium.

ALs de ghemeynte de misse sancck die beghint Salve Sancta parens, &c. Ter eeren vande moeder Godts op den lesten dagh / als ouermits het verbot der kercke men den dienst soude opschortē / onder de woorden vant gebedt / sprackse tot

tot den Heere. Hoe ſult ghy ons vertrooſten goe-
 dercierende Godt in deſe tegenwoordige quellin-
 ge. Waer op de Heere: Ick ſal mijn welluſtiche-
 den in v lieden verbzeppen / ghelijckerwijs eenen
 bypdegom byvelijcker geniet ſijn bzypt in huyſ
 als int openbaer / ſoo ſullen v ſuchten ende ver-
 woetheiden mijn welluſtigheden zyn / maer in
 D. L. ſal den voortganck der liefden vermenich-
 fuldicht worden / gelijckerwijs een verborge vier
 verder ende wijder hem verbzept. Daer-en-boué
 tot onſer onderlinge vermeerderinge / gelijk een
 hoogh water met ghewelt wtberſt / ſoo ſal mijn
 welluſticheyt in v lieden / en v liefde r'impwaerts
 wtberſten. En ſy verbolghde daer op: Hoe langhe
 ſal de opſchortinghe dueren? Waer op de Heere
 antwoorden / ſoo lange als die dueren ſal ſoo ſul-
 len oock deſe dinghen dueren. Ende ſy heeft daer
 op geboeght. Het ſoude een ſchande ſchijnen vooz
 de groote Princen / waert dat peimandt bande
 ſlechſte ende verwozenſte perſoonen tot hun in-
 nichſte ſecreten ghenomen wert: ſoo oock ſout te
 recht v dencke onbetamelijc / dat aen my die het
 verwozpfel ben der ſchepselen / ſouden gheopen-
 worden de verholentheden van v beſtierunghe /
 waerom ick dencke dat ghy my het wterſte met
 v antwoorde niet en wilt te kennen geuen / daer
 nochtans het eynde der ſake v blijckelijc is eerſe
 beginnen. Ende de Heere die ſepde: Neen ſo niet.
 Maer ick doen dat tot een groote beſtierunghe van
 v ſalicheyt / want gelijk ick v ſom viſen verhef-
 fende dooz beſchouwinghe / laet comen tot mijn
 verholentheden: ſoo iſt dat ick oock tot behoedin-
 ge bande ootmoedicheyt v ſom wylen wt ſluypte /
 om dat ghy van my ontfanghende ſout binden
 wat ghy dooz my zyt / ende wederom deruende
 ſout kennen wat ghy wt v ſeluen zyt. Maer als

Ontree-
 kinge der
 gratie is
 ſomtjids
 dienſtich
 tot de ooz
 moedic-
 heyde.

sy aent Offertorium, te weten Recordare virgo
 Mater, ende onder die woorden, vt loquaris pro
 nobis bona die in duplo lupden/ Vveest ghedach-
 zigh Maghet Moeder, dat ghy voor ons ten besten
 spreeckt, haer heel becommerde met de moeder
 van alle gracen/ soo seyde de Heere: Al waert dat
 nu niemant booz v en spzake / soo ist dat ick nu
 geheel dooz mijn seluen met v versoent ben/ ende
 sy ouerleggende vele hare gebzeken/ ende sommi-
 ghe doock van andere / niet wetende hoe de Heere
 dat coste segghen dat hy heel versoent was/ heeft
 gehoozt dat de Heere vriendelijck seyde. Mijn na-
 tuerlijcke goetheydt booght my dat ick het beste
 deel moet sien/ ende dat onhelse ick met alle mijn
 Godtheydt/ de onvolmaectheden onder de vol-
 maectheden verbozgende. Ende sy hier op: O
 wijtbloepende Heere hoe hebt ghy my so onweer-
 dige ende so onbereyde connen nu mededeylen so
 groote ende soo vertroostelijcke gauen utver gra-
 tien? Waer op de Heere: De liefde heeft my ghe-
 dwongen. Ende sy: Waer zyn de vleckken die ick
 gecregen hebbe wt de onberduldicheyt des herte
 daer ick onlancks in gevallen ben / ende eenich-
 tins met de woorden getoont hebbe: Waer op de
 Heere. Het vier van mijn Godtheyt dat heeft die
 geheel verflonden/ ghelijck ick in alle siele/ tot de
 welke ick dooz mijn goederrienenheydt my van
 selfs buyghe/ alle vleckken des buylicheyts te niet
 doe. Waer op sy: Vermhertighste Godt/ nade-
 mael dat v gratie soo menichmael mijn ontweer-
 dicheyt boozcomt. Ic wilde wel weten oft sulcke
 dingen als zyn de boozf. onberduldicheyt / ende
 dierghelycke naer mijn doot in mijn siele sullen
 gesuyuert worden? Het welck als de Heere min-
 nelijck henen liet gaen / heeft sy daer by gheseyt.
 Ander waerheyt Heere is dat de frapheyt van v
 recht.

De goet-
 heyt Gods
 sicheyt het
 goet van
 guacs.

rechtuerdicheyt dat bereyſcht / ick ſoude vaders
ſelfs oock geyſerue ter hellen dalen / op dat ick v
daer weerdelyck ſoude boldſen. Maer iſt dat
v natuerlycke goetheyt en berymhericheyt meer
berheue wort / datſe dooz v liefde al vernielt wor-
den met ganscher bypheyte ſal ick begheeren dat v
liefde verre bouen het gene ick weerdigh ben alle
de ſmetten mynder ſiele ſupere. Het welck oock
de Heere naer de ouerbloedigheyt van ſyn goet-
heyt ende goedertierenheyt minnelijck als
aenghenam aenbeert heeft.

r Sanderdaechs als booz de Bozgers de miſſe
gedaen wert inde parochie Kercke / outrent de
ure bande Communie / ſeyde ſy tot den Heere.
En hebt ghy geen medelyde goedertierenſte Va-
der dat wy nu om het tytelijck goet / waer dooz
wy behoorden in uwen Goddelijcken dienſt on-
derhouwen te worden / berooft worden van ſul-
ken costelijcken goet als is v Licham en Bloet?
Waer op de Heere : En hoe can ick ſoo deernis
ende medelyden hebben? Als ie mijn byupt ſoude
leyden tot de blommige en ghenoechlijcke plaet-
ſen des banquetts / ſiende eer ſy int banquet trat
dat haer cleeren ongeſchickt waren / en ſoude icſe
niet van eanten trecken tot eenighe plaetſen al-
leen / en ſoudick niet aldaer dat ongeſchickt ware /
oock met mijn eygen hant ſchicken / op dat ick ſe
ſoo te eerlijcker inleyden ſoude? Ende ſy daer op:
Maer hoe ſullenſe mijnen Heere v gratie mogen
hebben die ons deſe ſwaricheyt veroorzaeckt heb-
ben? Ende de Heere: Laet hen / want hier af ſal
ick met hun handelen. Het is gebeurt hier na on-
trent de ure bande oblatie bande ſalighe hoſtie /
als ſy die den Heere offerde tot eenen ewighen
lof / ende tot ſalicheyt van het heel Connent. De
Heere de hoſtie in hem ſchuen opnemende / en wt

Fray ghe
lijckconſe

ſijn binnenſte een leuentmakende ſoetiſcheyt toegeſtede heeft geſeyt: met deſe Goddelijcke toegeſtinge ſal ickſe meſten. Daer na leyde ſp tot den Heere: En repcht ghy nu de communie niet upt aen alle de vergaderinghe/ Ende hy antwoornden neen: Maer alleenlyck aen die de begeerte hebben/ ende die geerne ſouden de begheerte hebben.

Siet hoe De andere / om datſe aent Conuent hoorzen die profijtelic ſullen daer ſulcken profijt af hebbē/ dat haer oot dat het is een ſtercke begeerte ſal gegeuen worden. By gheen goede lyckeniffe van die niet veel wercks en maechen gemeynthe vant eten/ maer als ſp dooz den ſoeten reuc lanſc zyn. ger getrocken worden/ ſoo beginnen ſp beweeght te worden om de ſpijſe te ghebruycken.

Op den dagh vande Aſumpcie als ſp/ter wijll men verhieſ de hoſtie / verſtont den Heere ſeggen. Ick come/ op dat ick my aen Godt mijnen Vader dooz mijn litmaten opofferen ſoude/ heeft ſp geantwoort. Suldy dan mijnen alderlieſſten Heere toelaten dat wy v litmaten van v dooz de van ſullen afgeſneden worden/ met den welcken ſp ons dreygen die ons goet willen wegh nemen?

Den ban Waer op de Heere: Is dat yemāt can nemē het ſonder oorfake en ſchaet n, et veel. liede my aencleef die ſal v lieden van my aſſnijde. En de Heere heeft daer by geſeyt deſen van tot deſe oorſake v opgelept zijnde en can v niet meer ſchaden dan oft yemant met een houten meſken per herts ſoude willen ſnijden dat daer mede niet en ſoude connen gheſneden worden/ ende alleenlycken een wepnigh lichtteekenen liet vant pranen ende dortwen vant meſken. Daer na heeftſe geſeyt. O Heere Godt/ ghy die zijt de waerhepdt ſonder falen / hadt my hoe wel onweerdighe te kennen gegeuen dat ghy dooz v ghenomen hadt dat ghy v welluſten in ons verbzeyden ſout/ ende ouſe

onse liefde in v vermeerderen. Hoe comt het dan datter ſommighe hen beclaghen datſe in v liefde vercoelt zijn? Waer op de Heere: Ick ben die in my begrype alle het goet/ende aen een pghelijck geneick op ſynen bequamen tijt ſulcks als hem dient.

De voor-
ſienicheys
Godts.

Hoe dat de Heere de ſijne geeſtelijck de commnie gheeft, ende ſijn gratie n gheeft oock aen die niet teghenwoordigh zijn.

DAT XVII. CAPITTEL.

O eenen Zondagh daer den feestdagh van S. Laureys op viel / ende oock de memozie vande wijdinghe vande Capelle. Als sy onder de miſſe bat booz ſommighe die hen deuotelijck in haer gebeden bevolen hadden: ſoo heeftſe geſien vanden hemelſchen thoon tot op der aerden toe nederdalen het hout van eenen groenen wijngaert / op wiens loofs wtſpruytſelen men mochte climmen van onder tot bouen toe. Welcke opclimlinge sy heeft geleert dat was het gelooue / doozt welke de wtuercozē tot de hemelſche dingē verheuen worden. Ende alſſe int opperſte als aen die ſincker ſyde vanden thoon bemerkte datter veel vande vergaderinghe tegenwoordigh waren / en dat den Sone Godts als inde teghenwoordicheyt vanden hemelſchē Vader met betamende eerweerdicheyt daer by ſont / de ure aenſtaende dat het Conuent ten H. Sacramente ſoude gegaen hebben / hadder geen verbodt gheueſt dat beledt dede: heeft deſe ſeer ghewenſcht dat ſoo aen haer als aen d'andere ſoude geeſtelijck het leventmakende Sacrament gegont worden dooz de Goddelycke verimbherticheyt daer gheen men.